

[Indenrigsministeren]

nestemænd heller ikke at have adgang til faglige kampskridt og lignende.

Da det heller ikke i den kommunale sektor viste sig muligt at sikre en ensartet behandling af arbejdsnedlæggelserne den 15. marts 1979, og da regeringen tillægger det afgørende vægt, at tjenestemændene i den offentlige sektor behandles efter ensartede regler, uanset om de er stats-, kommunalt eller amtskommunalt ansat, er det fundet nødvendigt ved dette lovforslag at søge etableret en ordning for den kommunale sektor svarende til den ordning, som finansministeren i sit lovforslag har foreslået etableret for de områder, der er omfattet af tjenestemandsløven, dvs. staten, folkeskolen og folkekirken.

Jeg har da også hæftet mig ved, at en række af ordførerne under 1. behandling af finansministerens forslag til ændring af tjenestemandsløven fremhævede nødvendigheden af en tilsvarende ordning for det kommunale område. I denne forbindelse skal det også nævnes, at jeg fra Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening i forbindelse med fremsættelsen af finansministerens lovforslag modtog henvendelser, hvori regeringen opfordredes til at søge tilvejebragt en tilsvarende ordning for den kommunale sektor.

På denne baggrund er lovforslaget i alt væsentligt en parallel til finansministerens lovforslag, og jeg skal i denne forbindelse henvise til, at det med henblik på at sikre en ensartet praksis i den statslige og den kommunale tjenestemandsløve foreslås, at de af præsidenterne for højesteret og for østre landsret udpegede medlemmer er de samme i begge retter.

I tilknytning hertil skal jeg endvidere pege på forslaget om at henlægge kompetencen til at rejse sag ved den kommunale tjenestemandsløve til Kommunernes Lønningsnævn. Det har været overvejet at henlægge denne kompetence til de enkelte kommunalbestyrelser og amtsråd, evt. til sammenslutningerne af de kommunale arbejdsgivere, dvs. Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Foreningen af Kommuner i Københavns Amt samt til Københavns og Frederiksberg kommuner. Hensynet til at sikre, at sagerne rejses efter ensartede principper over for tjenestemandsløven, har imidlertid ført til, at søgsmålskompetencen må samles hos ét organ fælles for hele den

kommunale sektor, og jeg har her fundet, at Kommunernes Lønningsnævn, hvori de kommunale arbejdsgivere alle er repræsenteret, er et egnet organ til at varetage denne opgave.

Da regeringen har tillagt det afgørende vægt, at dette lovforslag kan blive behandlet sammen med finansministerens forslag til ændring af tjenestemandsløven, således at de nye ordninger kan træde i kraft samtidig for hele den offentlige sektor, har jeg set mig nødsaget til at fremsætte lovforslaget nu, uden at der har været givet de kommunale arbejdsgivere og de kommunale tjenestemandsløveorganisationer lejlighed til officielt at udtale sig over lovforslaget. De er dog orienteret om lovforslaget, og jeg har samtidig tilkendegivet dem, at regeringen vil være åben over for kommentarer, som måtte fremkomme under folketingsbehandlingen. Jeg har efterfølgende haft en drøftelse med repræsentanter for kommunerne, som har tilkendegivet, at de ikke finder, at Kommunernes Lønningsnævn er et egnet organ til at udpege repræsentanter til og rejse sag ved tjenestemandsløven. Jeg har i denne forbindelse givet udtryk for, at jeg vil være rede til at overveje andre ordninger, der i samme grad som den foreslåede sikrer, at sagerne rejses efter ensartede principper over for tjenestemandsløven, uanset hvor overtrædelserne begås.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

**Glistrup (FP):**

Jeg skal hermed tillade mig på forslagsstillerens vegne at fremsætte:

*Forslag til lov om slagteristrejkenes afblæsning.*

(Lovforslag nr. L 204).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

**1) Spørgsmål til ministrene:**

**Spm. nr. 910**

1) Til udenrigsministeren af:

**Gert Petersen (SF):**